

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacerdotale Ad consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ
aliarumque ecclesiarum ex Apostolic[a]e bibliothec[a]e ac
Sanctorum Patrum iurium sanctionibus, &
ecclesiasticorum doctorum scriptis ...**

Venetiis, 1579

Qui, & q[ua]m tenea[n]tur ad confessione[m]. c. 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-40307

Confessio est a Deo instituta

potest. Nō pōt q̄s iustificari a peō, nisi peccati fuerit ante p̄fessus. Et ibidē Joānes Chrysoſtomus. Nō pōt q̄s gr̄as vite celestis accipere, nisi purgatus fuerit ab oi ſorde peccati p̄ p̄nitiōe p̄fessionis. Et Agustinus in lib̄o de p̄nitiā. Agite p̄nitiā, qualis in ecclesia agit: vt oriet p̄ vobis ecclesia. Nemo sibi blādiat, ⁊ dicat: Occul te ego apud deū ago: nouit de⁹ q̄ mibi ignoscit, q̄ in corde ago. Ergo sine causa dictū est: Qui eorū solueritis sup̄ terrā, erūt soluti ⁊ in celo. Ergo sine causa datę sunt ecclesie Dei clauis: q̄si dicat, nō. Et de peni. dist. ⁊ c. multiplex. Leo papa. Nō remanet in iudicio p̄dēnādū qd fuerit cōfessione purgātū. **Tertio**, ex ecclesie p̄ceptione cōfessio sacralis est necessaria: q̄a ecclesia p̄cepit q̄ semel in anno, q̄libet postq̄ ad annos discretionis puenerit, debeat sacerdoti oia peccata sua p̄fiteri. De pen. ⁊ re. c. Dis vtriusq̄ sex. ⁊ dicit oia peccata. scilicet cogitationis, locutionis, opationis ⁊ omissionis, secreta, ⁊ manifesta, cū eorū circumstātijs agrauātib⁹ vel in aliā peccati sp̄em trahentibus: q̄ sunt iste. **Prima**, p̄sonę, cū qua peccauit, noie ei⁹ tacito: sed si cū nupta, vel moniali ⁊c. peccauit. **Secūda**, loci: si in loco sacro peccauit. **Tertia**, t̄p̄is: si in die festo. **Quarta** m̄iseri: scilicet quoties idē peccati cōmissi, q̄ tū recordari pōt. **Quinta**, modi: vt si q̄s cū muliere peccaret p̄tra naturā. **Sexta**, qualitatis: si sit publicū, vel occultū: ⁊ hoc p̄ seādālū. **Septima**, Inductionis: si ipse peccauit ⁊ alius induxit ad peccandū. **Octaua**, Cōsequētia: q̄n in vno peccō multa p̄sequant: puta in ludō mēdacia, piuria, blasphemie. **Qui**, ⁊ quan cōtineantur ad Confessionem: casus item non

Statutū cōfiteri tempus est a dominica i ramis palmarum usq; ad octauam pasche inclusive.

Nulli p̄ponuntur, quando quis statim tenetur confiteri. **Lap.** **M**nes autē adulti postq̄ ad annos discretionis puenerit, tenent p̄fiteri semel in anno. i. i q̄dragesima: ⁊ q̄ hoc nō fecerit, viuēs ab ingressu ecclesie arceat, ⁊ mortēs ecclesiasticas areat sepultura. vt in p̄cilio ḡnali. extra. de Pen. ⁊ re. c. Dis vtriusq̄ sex. **T**enet t̄h hō post peccati cōmissū statim cōfiteri. i. dolore cōmissio: ⁊ p̄ponere d̄ cetero nō peccare, cū itētiōne i futura p̄tina q̄dragesima cōfiteri: ⁊ sufficit p̄ tūc ad acq̄redū statū gr̄e. **S**ūt autē aliq̄ cas⁹, i. q̄b⁹ hō tenet statim cōfiteri. **P**rimus est, infirmitas grauis. **S**cōs, q̄n iminet piculū mortis: sicut mare trāsir. lōga pegrinationē seu piculosā viā ager. **T**ertius est, q̄n hēt aliqd ager, qd existēs i peccō mortali nō p̄t facere sine peccō mortali, sicut dicere missas ⁊c. h̄mōi. **Q**uart⁹, q̄n hēt cōp̄iam

Admonitio plebis ad confessionem.

41

plis p̄fessoris, qui p̄t eū absoluerē a pctis: a quibus sius cōfessio non p̄t, & verisimile est q̄ in quadragesima talē cop̄iā nō hēbit. ¶ Quintus est, q̄si habet p̄scientiā, q̄ statim debeat cōfiteri: quia tenet aut̄ tales conscientiam deponere, aut cōfiteri. Et licet hoc possit differri, vt p̄dictū est: melius t̄n̄ & tutius est q̄ primū p̄fiteri post pct̄m cōmissū, pp̄ multa mala & pericula, que euenire possunt, & multa b̄na, que inde sequuntur.

Qualiter sacerdos se habere debet erga penitentes & subditos suos, in sacramento Penitentię. Ca. 4.

Et q̄ officium sacerdotis parochialis & curati est animarū sibi commendatarū salutē pro viribus intendere, diligēter & vigilanter debet studere & procurare, vt alias sibi cōmissas a peccatis eruat, & ad confessionem & p̄niam inducat: quia si eius causa perierint, reddere rationē tenebitur de eis in die iudicij. Requirit enī deus de manu ipsius oues sibi cōmissas. Et ideo verbo & exēplis debet, quāntū in eo est, eos a peccatis auertere: frequenter eos admonendo, corripiēdo, increpādo, rogando, persuadendo, vt caueant a pctis: & ipse tanquam virtus simulacrum, debet se coram illis irreprehensibilem exhibere: quia plus profunt facta q̄ verba, & bona exēpla quā eloquens p̄dicatio: & magis eos mouent ad bene viuendū bona opera q̄ prolata verba. Diligens itaq; sacerdos in statuē tēpore quadragesimę debet instare & p̄monere oēs sibi subditos, vt tempestiue veniant ad p̄fessionem: & nō expectent fines quadragesimę: q̄ melius poterūt exanimari: & quia p̄sequētur multas indulgentias: que tpe quadragesimali p̄ceduntur: q̄ si ne cōtritione & confessione nullū h̄nt effectum. De qua quidez p̄monitione h̄t in penitēciali Romano. ¶ Hebdomada prior ante initium quadragesimę presbyteri plebium conuocent ad se populū: & discordātes canonica auctoritate recōciliēt: & oīa iurgia sedent. Et tunc primū cōfitentibus p̄niam dent: ita q̄ anteq̄ caput ieiunij veniat, oēs confessi p̄niam acceptā habeāt, vt liberē dicere possint, dimitte nobis debita n̄ra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et beatus Augustinus, Presbyteri admonere debent plebē sibi subiectam: vt oīs qui se sētū mortifero peti vulnere sauciātū, feria quarta ante quadragesimāz cū omni festinatione recurrat ad viuificātē matrē ecclesiam:

Hinc ie
iuniorū
nostro-
rū fru-
ctus.